

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy nadzwyczajne okoliczności w rozumieniu art. 5 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 261/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 11 lutego 2004 r. ustanawiającego wspólne zasady odszkodowania i pomocy dla pasażerów w przypadku odmowy przyjęcia na pokład albo odwołania lub dużego opóźnienia lotów, uchylającego rozporządzenie (EWG) nr 295/91⁽¹⁾, uwzględniając 14 motyw rozporządzenia, mają miejsce wówczas, gdy techniczna awaria samolotu, w szczególności usterka silnika jest przyczyną odwołania lotu oraz czy okoliczności uzasadniające zgodnie z art. 5 ust. 3 rozporządzenia należy interpretować w świetle postanowień konwencji montrealskiej (art. 19)?
- 2) W razie udzielenia odpowiedzi twierdzącej na pytanie pierwsze, czy w przypadku przewoźników lotniczych, którzy ponadprzeciętnie często uzasadniają odwołania lotów wystąpieniem awarii technicznych, sama ta częstotliwość stanowi podstawę dla przyjęcia nadzwyczajnych okoliczności w rozumieniu art. 5 ust. 3 rozporządzenia?
- 3) W razie udzielenia odpowiedzi twierdzącej na pytanie pierwsze, czy należy uznać, że przewoźnik lotniczy podjął wszelkie „racjonalne środki” zgodnie z art. 5 ust. 3 rozporządzenia, gdy wykaże, że przeprowadzał w samolocie przeglądy w ustawowo przepisany minimalnym zakresie i czy jest to wystarczające, aby zwolnić przewoźnika lotniczego z obowiązku wypłaty rekompensaty zgodnie z art. 5 w związku z art. 7 rozporządzenia?
- 4) W razie udzielenia odpowiedzi przeczącej na pytanie pierwsze, czy nadzwyczajne okoliczności w rozumieniu art. 5 ust. 3 rozporządzenia stanowią przypadki siły wyższej lub zdarzenia wywołane działaniem siły przyrody, które nie wynikają z awarii technicznej i leżą w związku z tym poza sferą przewoźnika lotniczego?

⁽¹⁾ Dz.U. L 46, str. 1.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Verwaltungsgerichtshof (Austria) w dniu 11 grudnia 2007 r. — Deniz Sahin przeciwko Bundesminister für Inneres

(Sprawa C-551/07)

(2008/C 64/28)

Język postępowania: niemiecki

Sąd krajowy

Verwaltungsgerichtshof (Austria)

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Deniz Sahin

Strona pozwana: Bundesminister für Inneres

Pytania prejudycjalne

1. a) Czy art. 3 ust. 1, art. 6 ust. 2 jak również art. 7 ust. 1 lit. d) oraz ust. 2 dyrektywy 2004/38/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 29 kwietnia 2004 r. w sprawie prawa obywateli Unii i członków ich rodzin do swobodnego przemieszczania się i pobytu na terytorium państw członkowskich, zmieniającej rozporządzenie (EWG) nr 1612/68 i uchylającej dyrektywy 64/221/EWG, 68/360/EWG, 72/194/EWG, 73/148/EWG, 75/34/EWG, 75/35/EWG, 90/364/EWG, 90/365/EWG i 93/96/EWG⁽¹⁾ (zwanej dalej „dyrektywą”) należy interpretować w ten sposób, że obejmują one swoim zakresem także tych członków rodziny w rozumieniu art. 2 pkt 2 dyrektywy, którzy niezależnie od obywatela Unii przybyli do przyjmującego państwa członkowskiego (art. 2 pkt 3 dyrektywy) i dopiero tam nabyli status członka rodziny obywatela Unii lub stworzyli z nim wspólnotę rodzinną?
- b) W przypadku odpowiedzi twierdzącej, czy dodatkowym warunkiem jest to, aby członek rodziny w chwili nabycia statusu członka rodziny lub stworzenia wspólnoty rodzinnej przebywał zgodnie z prawem w przyjmującym państwie członkowskim? Jeśli tak, to czy do uznania pobytu za zgodny z prawem wystarczy, że członek rodziny jest wyłącznie uprawniony do pobytu ze względu na swoją pozycję osoby ubiegającej się o azyl?
- c) Jeśli z odpowiedzi na pytania 1. a) i b) nie wynika na podstawie dyrektywy żadne prawo pobytu dla członka rodziny, uprawnionego do pobytu jedynie ze względu na sam fakt ubiegania się o azyl, który niezależnie od obywatela Unii przybył do przyjmującego państwa członkowskiego i dopiero tam nabył status członka rodziny lub stworzył wspólnotę rodzinną z obywatelem Unii, to czy niemniej jednak jest możliwe wyprowadzenie prawa pobytu z art. 18 lub art. 39 WE w świetle podstawowego prawa do poszanowania życia rodzinnego w sytuacji, którą charakteryzuje fakt, że członek rodziny od blisko czterech lat przebywa w przyjmującym państwie członkowskim i od roku żyje tam w związku małżeńskim z obywatelem Unii, z którym prawie od trzech i pół roku prowadzi wspólne życie i z którym ma dwudziestomiesięczne dziecko?

2. Czy art. 9 ust. 1 i art. 10 ust. 1 dyrektywy sprzeciwiają się uregulowaniu krajowemu, zgodnie z którym członkowie rodziny obywatela Unii, którzy nie posiadają obywatelstwa jednego z państw członkowskich i którym na mocy prawa wspólnotowego, w szczególności na mocy art. 7 ust. 2 dyrektywy, przysługuje prawo pobytu, nie mogą uzyskać karty pobytovej („Karty pobytovej członka rodziny obywatela Unii”) jedynie z tego względu, że zgodnie z przepisami o azylu przyjmującego państwa członkowskiego mają (tymczasowe) prawo pobytu w tym państwie?

⁽¹⁾ Dz.U. L 158 str. 77.